

Herremand og Tater.

Fortælling af
Carit Eltar.

(Fortsat.)

Bare han ikke gjor ondt varre", sagde nogen. "Natruendene er et fredeligt folk, lette at komme ud af det med, naar man lukter et Djæ for deres Småsønner, vanfælige derimod at forsoner, mar de først bliver optræde."

"Men jeg har vundet Bugt med dem alle sammen," mente Enevold Gylding. "Jeg har dræbt dem eller jaget dem bort."

Det forholdt sig dog ikke saa. Deres Mørker, Abraham Musen, der var en stor og hæmpestærk Mand, som bestandig plejede at vise sig ridende paa et ubrynt Afsel, havde han endnu ikke faaet paa.

En Ettermiddag gif Hr. Enevolds Søn og legede ude i Haven. Hans Mamme sad i Lythuset og gav Agt paa ham. Da saa hun pludselig en Mand i Galter komme frem fra Gangen, gribe Barnet og løbe bort med det, ind mellem Bustene. Hun kændte ham godt, kont han denne Gang ikke red paa sit Afsel. Hun streg og løb efter ham, mens Abraham holdt Barnet hen imod hende, het han lo og raahte:

"Hr. Enevold tog syo, jeg nojs med en. Kan der være mindre?" Derned forsvarde han.

Ammens Strig kaldte Folk til. Hr. Gylding lod straks sæde alle Gaardens Heste, befalede sine Maend at følge med og red selv i Spidsen ud for at lede ejer Barnet.

De gennemstrefte Stovene, sogte inde i Kratret, hvor de nedrevne Taterhæfter låa, men fandt intet. Gjogen kikkede, og Raadyrene flygtede for den legende Skare. Dagen blev Aften, og Aften Nat, de sogte endnu, og Folkene red til Side, naar de saa Hr. Enevolds Ugle Ansigt, og mumlede indbyrdes om, at der vilde følge Ulykfer efter den Dag, da Herremanden slukkede Iden i Taternes Hytter.

Somme Aften, da Maanen stod op, kikkede en Mand og en Kvinde sig gjenem Stoven, ned til en stor Tørvevæse. Manden var Abraham Musen, han bar Enevold Gyldings Barn paa sine Arme, Kvinden, som fulgte ham, havde paa Hæggen en stor sammensnæret Dyne. Det stak Hovedet ud af Dynen, saa sig omkring under en svag Klynen og drog sig derefter tilbage igen.

Moen omkring Tørvegraven var besat med høje Rør; midt mellem disse hæde Abraham dannet sig en Hylte ved at stelle Noren sammen for oven. Mod den rettede de res Gang. Foran Indgangen laa en gammel Dræd. Abraham hætte sig ned og holdt Barnet frem i Maanelyset, medens han nojs betragtede det.

"Nu skal vi til at holde Dom," sagde han.

"Skal han af med Livet, den lille Dom?" spurgte Kvonen.

"Hans Fader slog min Broder ihjel."

"Det maa jeg kende, som gaar og slæber paa hans Barn, den Bispenind!"

Hør, hvor han han ligge og giver sig og tynker den hele Tid."

"Det faar være saa!" sagde Abraham, idet han omsider rejste sig.

"Gør det blot fort!" sagde Kvonen.

"Bind den lidt om Halsen, at den kan synke til Bunde!"

Abraham gik hen til Tørvegraven. Maanens Straaler spillede paa Vandet. Enevold Barn laa og sov trygt og roligt, medens Mand og Kone raadslog om deres Dob. Da Tateren rejste sig, vaagnede det og saa op paa ham med store forundrede Øyne. Abraham havde fundet en Sten, han stækte den ind i sit Forklæde og bandt den om Barnets Hals." Derpaa stansede han, som om han satte i Tanker. Kvonen sad paa Dræden og saa op i Luft'en.

"Lad det nu snart faa Ende!" sagde hun. "Vi maa aftest igjen."

"Jeg kan ikke gjore det," svarede Abraham. "Det ligger og ligger paa mig med sine store Øyne, og de lysner og stræder, som der var Tid i dem. Det maa vente til en anden Gang."

"Mens skal jeg gaa og slæbe paa dem begge to?"

"Vi vil tøve med at faste ham ud, til Maanen er gaadt ned."

"Det er farligt at töve. Vi skal aftest igjen. — Kom! Lad mig faa ham. Det er snart bestilt."

"Han skal ikke do!" sagde Abraham. "Jeg ser Solo paa Vandet, det betyder, at vi vil have Fordel af, at lade ham leve."

"Jeg kan spaa lige saa godt som du, og jeg hører Horsegjogen strige," sagde hun, "og det betyder, at vi faar Ufret ved at lade ham leve."

"Naar vi kommer et Stykke længere

sønder paa, lægger vi ham for en Tør, saa kan nogen finde ham."

"Da ved jeg et bedre Raad. Lad os lægge vores egne Barn; den Skrantning bliver dog aldrig til noget, saa beholder vi Herremanden i Stedet; det er stort og sterk og ser godt ud."

"Min Broders Barn!" sagde Abraham.

"Det er Kattens Barn og ikke din Broders; hans Kvinde tog det et Sted oppe i Landet."

De to Stører drog under denne Samtale igennem Stoven og vedbien at vandre hele Nationen, idet de valgte ubanede Veje og Stier, som kun var dem kjendte. Lidt for Daggry kom de til et stort Hus nede paa den anden Side Veje.

"Skal vi slæbe Barnet længer?" spurgte Kvonen. "Lad os lægge det uden for den Gaard der; det ser ud til at det er velhavende Folk."

"Ja, og de har grønne Binduslæder," sagde Abraham, som om denne Omstændighed var af Vigtighed for Henslutningen. "Det var et godt Indsats, her skal han ligge."

De stistede nu Bornenes Dragt og gav deres eget Barn alle den lille Herremands Klæder paa.

"Raar de ser vor Dreng saa godt kledd, trod de, at det er rige Holts Barn," sagde hun, "saar vil de være bedre imod ham."

Hun lagde derefter sit Barn paa Stentrappen, Abraham bankede med Dørhammen, saa det gjenlod i Huset. Der blev tændt Lys. Lidt efter aabnedes Døren, en Mand kom ud og saa sig om, men Taterne havde skjult sig. Manden tog Barnet op og gift ind i Huset. Abraham og hans Kvinde krøb sammen bag ei Bjærdelse lige overfor og gav Agt paa, hvad der stede. Da Manden forsvandt, rejste de sig og drog videre sønder paa.

Røn Hudfarve, klare Øyne, sidt Aan-dredet, god Avedit, kraftig Legeme, rent Blod og god Helbred folger Brugen af De Wits Saraparilla. Salges af Sjöholm.

Fra Gaden. (Ester Bryllupet).

— Gratulerer, gamle Ven! Din Hustru er jo en sand Perle!

— Gu' er hun det. Lad mig sige det i en god Tid! Men, hvad jeg ikke kan doje, det er sgu — Perlemoder.

Ulykkesfælde indtræffet saa hyppigt, at St. Jacobs Olje stadig burde holdes i ethvert Hus.

Oliver John sur paa Maren, er det godt med Horsdækslen. De Wits Little Early Risers kurerer. Versante Pillar, saar aldrig fejl. — M. Sjöholm.

Bed forrelæsning. Profes-

soren: Raar vi saaledes lader den i Verden herfende Glendighed drage forbi vort Blik, saa kommer vi ubestridelig til at indromme det sande i Sætningen: Ulykken den, der ikke er født! Men, minne Herrer, af Millioner Mennesker er der næppe en, der oplever denne Lykke.

Kunst Blodet, udriber Gift, opbygger Systemet. Kortlænge Dem mere? De Wits Saraparilla er paalidelig. — M. Sjöholm.

En særlig Kunst. Brudens Far: De vil være Kunstmester: kan De da med Deres Kunst ernære en Kone?

Frieren: Hm! Det er igjen en Kunst for sig!

Smeld og Smuld.

I Provincen. En ung Kjøbmand (til en Besøg værende Digter): De tror maa ikke, min Herre, at vi Kjøbmand også kan digte. Jo, jeg har i. Ets, alledrede flere Gangs besieget Pegafus.

Digteren: Hle sandt, saadan paa en Maade som — Søndagsritter!

Katarin. Hovedgigt, Gift og feste Sydome stammer fra uret Blod. Reus, forbedre ved De Wits Saraparilla. Gjenounden Helbred. — M. Sjöholm.

Blomstrende Stil. Tidens Tand, der tører alle Tæter, vil ogsaa lade vesse Gras over dette Saar.

Vindsel, Blodsforgiftning, Geboet! Dotterregning og Begravelser kost \$200; De Wits Little Early Risers kost 25 C. & Bolg. — M. Sjöholm.

Hver Menneske bor have Kjendskab til sit eget Legemes Sammenstilling. Dette erholder man ved at lære Dr. Lucas' Bog "Livets Hemmeligheder". Den er udmerket skrevet, og leverig, paalidelig ligetil de mindste Detaljer, smuk illustreret og elegant udtryret hvad Papir og Trykning angaa. Sendes frit til Alle. Se Avertissementet i en anden Spalte.

Unyttig Belyming. — Hr. Pastor, er det vel rigtigt at begrave en Jøde?

Gjor Dem ingen unyttig Belyming, Petersen. Det vilde vel ikke være rigtigt, men det står jo heller ikke.

Meget populære, meget smaa, meget gøre. De Wits Little Early Risers, Pillen for Windsel og Hovedpine. — M. Sjöholm.

Fint skal det være. Kvuen: Hvo synes Du, lille Mand, skal jeg passe mig til nedringet eller til højhævet Kjole?

I alle Tilfælde af Hovedpine og Uforståelighed kan Dr. August Konigs Hambergerdrober ikke overtræffes.

Røn Hudfarve, klare Øyne, sidt Aan-dredet, god Avedit, kraftig Legeme, rent Blod og god Helbred folger Brugen af De Wits Saraparilla. Salges af Sjöholm.

Fra Gaden. (Ester Bryllupet).

— Gratulerer, gamle Ven! Din Hustru er jo en sand Perle!

— Gu' er hun det. Lad mig sige det i en god Tid! Men, hvad jeg ikke kan doje, det er sgu — Perlemoder.

Ulykkesfælde indtræffet saa hyppigt, at St. Jacobs Olje stadig burde holdes i ethvert Hus.

Oliver John sur paa Maren, er det godt med Horsdækslen. De Wits Little Early Risers kurerer. Versante Pillar, saar aldrig fejl. — M. Sjöholm.

Bed forrelæsning. Profes-

soren: Raar vi saaledes lader den i Verden herfende Glendighed drage forbi vort Blik, saa kommer vi ubestridelig til at indromme det sande i Sætningen: Ulykken den, der ikke er født! Men, minne Herrer, af Millioner Mennesker er der næppe en, der oplever denne Lykke.

Kunst Blodet, udriber Gift, opbygger Systemet. Kortlænge Dem mere? De Wits Saraparilla er paalidelig. — M. Sjöholm.

En særlig Kunst. Brudens Far: De vil være Kunstmester: kan De da med Deres Kunst ernære en Kone?

Frieren: Hm! Det er igjen en Kunst for sig!

Taknemmelighed.

Fra alle mulige Trakter i de Forenede Stater indløber der stadig en Strom af Taknemmeligheds breve og Bidnesbyrden, men nu snart verdensberømte Medicin Kuriko. Alle, som engang har haft den, vil ikke mere haft den, der er født! Men, minne Herrer, af Millioner Mennesker er der næppe en, der oplever denne Lykke.

Fri af taknemmeligheden. — Dr. Kings New Discovery for Dering. Det indestaaas for at hjælpe i et

hvert Tilfælde af Scube-, Lunge- og Brysigtsgodme samt Tæring, Læsning, Bronkitis, Asthma, Kysthane o. s. o. Det har behagelig Smug, og kan fitter stoles paa.

Prævestlæser frit paa Sjöholms Apotheke.

Medicinist. Lægen: Saa, nu har jeg forestreevet Dem en ny Medicin, der er liget med De højt kvalificerede Drogister i St. Louis.

Patienten: Og da hvilket Medicin? Dr. Kings New Discovery for Dering.

Patienten: Og da hvilket Medicin? Dr. Kings New Discovery for Dering.

Patienten: Og da hvilket Medicin? Dr. Kings New Discovery for Dering.

Patienten: Og da hvilket Medicin? Dr. Kings New Discovery for Dering.

Patienten: Og da hvilket Medicin? Dr. Kings New Discovery for Dering.

Patienten: Og da hvilket Medicin? Dr. Kings New Discovery for Dering.

Bucklers Arnica Salve.

Et den bedste Salve mod Dør, Tors, knæletter, gamle Saar, Sæben, Knæ, Hæk, Kroftiske, Multifist, Stab, Skarne og Udsler. Den tørreder og gør den hårde.

Op-håndes af Apotheket Sjöholm.

Blomstrende Stil. Tidens Tand, der tører alle Tæter, vil også lade vesse Gras over dette Saar.

Vindsel, Blodsforgiftning, Geboet! Dotterregning og Begravelser kost \$200; De Wits Little Early Risers kost 25 C. & Bolg. — M. Sjöholm.

Hver Menneske overvældes andetid af en niet Frieze, Systemet træver reu Blod, for at nære Sundhedens og Systemets Elementer. Bedste Blodrenser er Dr. J. P. McLeans Saraparilla.

Optaget. Moderen: Saa, lille Marie, gaa nu ind og leg med Barneprisen.

Marie: Iamen, hændeleg Ja'er med nu.

Hovedpine, Alvorlæsse, Kvalme, Kvæst, hærtig og vøgeligt fordecone ved Dr. J. P. McLeans Liver og Kidney Pillers (Smaapiller.)

Optaget. Moderen: Saa nu at tage De Wits Little Early Risers mod Lever- og Magtvejge. De er smaa, men knæ, hjælper hæler end twinger. Bedste lille Pill mod Hovedvært, kronist Bindsel og Uforståelighed. — M. Sjöholm.

Sikkert Tegn. Kommercaarden: Nu skal Du høre, lille Kone, Baronen er døbelig forestillet i vores Alma?

Kvuen: Hvorafl slutter du det?

Komm.: Jo, han har set efter i Statsbegivenheden hvor meget jeg betaler i Stat!

De Wits Little Early Risers kostes aldrig. Milde, men stærke; hjælper hæler end twinger. Bedste lille Pill mod Hovedvært, kronist Bindsel og Uforståelighed. — M. Sjöholm.

Fra et sukkert Stabpunkt. En Bolle (ved Hovedselskabsfesten i Tivoli II): Du, Fernand, sitten en Mosse Mennester: Naar du nu alle sammen besyndte at blaas — sille Grin!

Hans Theilgaard, i Tid. Ejend. Hotel i Danmark i Chicago. — Eneste Danske Hotel i Omaha, der har specielle Bemærkelsespriser.

Bekvemmeligheder for Familier.

SHANSTROM, St. Paul.

SANTA CLAUS SOAP
Made only by
N.C. FAIRBANK & CO. CHICAGO.
ASK YOUR GROCER FOR IT.